

УГОДА

МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ ТА УРЯДОМ МАЛАЙЗІЇ

ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ

Уряд України і Уряд Малайзії,

бажаючи укласти Угоду про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи, домовились про таке:

Стаття 1

Особи, на яких поширюється дія Угоди

Дія цієї Угоди поширюється на осіб, які є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється дія Угоди

1. Дія цієї Угоди поширюється на податки на доходи, що стягуються від імені Договірної Держави або її адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади, незалежно від способу їхнього стягнення.

2. Податками на доходи вважаються всі податки, що справляються із загальної суми доходу або з елементів доходу, у тому числі податки на доходи від відчуження рухомого чи нерухомого майна, податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємствами.

3. Податками, на які поширюється дія цієї Угоди, зокрема є:

а) в Україні:

(i) податок на доходи фізичних осіб; і

(ii) податок на прибуток підприємств;

(далі - „український податок”);

б) в Малайзії:

(i) податок на прибуток; і

(ii) податок на прибуток з нафтодобувних компаній;

(далі - „малайзійський податок”).

4. Дія цієї Угоди поширюється також на будь-які ідентичні або значним чином подібні податки, які стягуються після дати підписання цієї Угоди, на додаток до існуючих податків або замість них. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбулися в їхніх податкових законодавствах.

Стаття 3

Загальні визначення

1. Для цілей цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:

а) термін „Україна” у разі використання в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, у тому числі будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначена або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна та надр, та їхніх природних ресурсів;

б) термін „Малайзія” означає територію Федерації Малайзії, територіальні води Малайзії та морське дно та надра територіальних вод, та повітряний простір над такою територією, та включає будь-яку територію, яка тягнеться за межами територіальних вод Малайзії, та морське дно та надра будь-якої такої території, яка визначена, або може бути в подальшому визначена згідно законодавства Малайзії та відповідно до міжнародного права, як територія, в межах якої Малайзія має суверені права або юрисдикцію з метою дослідження або використання природних ресурсів, або існування або не існування;

с) терміни „Держава”, „Договірна Держава” і „інша Договірна Держава” означають, залежно від контексту, Україну або Малайзію;

д) термін „особа” означає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб;

е) термін „компанія” означає будь-яку юридичну особу чи будь-яке утворення, що розглядається з метою оподаткування як юридична особа;

ф) терміни „підприємство Договірної Держави” та „підприємство іншої Договірної Держави” означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом іншої Договірної Держави;

г) термін „національна особа” означає:

(i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(ii) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержує свій статус як такий згідно з чинним законодавством Договірної Держави;

h) термін „міжнародне перевезення” означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в іншій Договірній Державі;

i) термін „компетентний орган” означає:

(i) у випадку України, Міністерство фінансів України або його повноважного представника;

(ii) у випадку Малайзії, Міністр фінансів, або його повноважного представника;

j) термін „орган, створений відповідно до закону” означає будь-який малайзійський орган влади або орган, заснований відповідно до закону, для того щоб виконувати функції Уряду, як визначено у законодавстві.

2. Під час застосування у будь-який час цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений в ній, має те значення, яке

надається йому на той момент законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється дія цієї Угоди, якщо з контексту не випливає інше, будь-яке значення такого терміна, яке надається йому за чинним податковим законодавством цієї Держави, превалює над значенням, що надається терміну за іншими законами цієї Держави.

Стаття 4

Резидент

1. Для цілей цієї Угоди термін „резидент Договірної Держави” означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію, а також включає цю Державу, будь-яку її адміністративно-територіальну одиницю, місцевий орган влади або її орган, заснований відповідно до закону.

2. Якщо відповідно до положень пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається згідно з такими правилами:

а) вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де вона має місце постійного проживання; якщо вона має місце постійного проживання в обох Державах, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де вона має тісніші особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має місця постійного проживання в жодній з Держав, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

с) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або коли вона не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, національною особою якої вона є;

д) якщо вона є національною особою обох Держав або не є національною особою жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують питання за взаємною згодою.

3. Якщо відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, то компетентні органи Договірних Держав вирішують питання за взаємною згодою.

Стаття 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Угоди термін „постійне представництво” означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

- а) місце управління;
- б) філіал;
- с) офіс;
- д) фабрику;
- е) майстерню;

f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр чи будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів; та

g) склад або інше приміщення, що використовується як торговельна точка.

3. Термін „постійне представництво” також охоплює будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт чи пов'язану з ними наглядову діяльність, але якщо тільки тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю, перевищує 12 місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін „постійне представництво” не включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або доставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, демонстрації або доставки;

c) складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 6, діє в одній з Держав від імені підприємства іншої Держави, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в першій згаданій Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа виконує для підприємства, якщо особа:

a) має і звичайно використовує у першій згаданій Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства за винятком, якщо діяльність такої особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не може перетворити це постійне місце діяльності у постійне представництво відповідно до положень цього пункту; або

b) не має таких повноважень, але звичайно утримує у першій згаданій Державі запас товарів або виробів, з якого вона здійснює регулярні поставки товарів або виробів від імені підприємства.

6. Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в іншій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що такі особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Однак, якщо діяльність такого агента здійснюється повністю або майже повністю від імені цього підприємства і якщо між цим підприємством і агентом в їхніх

комерційних і фінансових зв'язках існують або встановлюються умови, які відрізняються від тих, які могли б існувати між незалежними підприємствами, він не вважається агентом з незалежним статусом у значенні цього пункту.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом іншої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Державі (через постійне представництво чи будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво іншої.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (у тому числі дохід від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" має те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін у будь-якому випадку включає майно, що доповнює нерухоме майно, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарствах, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на змінні або фіксовані платежі як компенсація за розробку або право на розробку родовищ корисних копалин, мінеральних джерел та інших природних ресурсів; морські, річкові і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 застосовуються до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 також застосовуються до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для надання незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки підприємство не здійснює підприємницької діяльності в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як зазначено вище, прибуток підприємства може бути оподаткований в іншій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво, то в кожній Договірній Державі цьому постійному представництву приписується прибуток, який

воно могло б одержати, якби було окремих та самостійним підприємством, що здійснює таку саму або аналогічну діяльність у таких самих або аналогічних умовах, і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. Під час визначення прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей підприємницької діяльності постійного представництва, у тому числі управлінських та загальноадміністративних витрат, як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Однак такі віднімання витрат не дозволяються стосовно будь-яких сум, якщо такі є, що сплачуються (і не пов'язані з відшкодуванням фактичних витрат) постійним представництвом головному офісу підприємства чи будь-якому з його інших підрозділів як роялті, гонорар або інші подібні виплати за використання виключних або інших прав, або як комісійні за надані окремі послуги або за управління, чи, за винятком банківських установ, як проценти за позику, надану постійному представництву. Таким самим чином під час визначення прибутку постійного представництва не враховуються суми, що сплачуються (і не пов'язані з відшкодуванням фактичних витрат) постійному представництву головним офісом підприємства чи будь-яким з його інших підрозділів як роялті, гонорари або інші подібні виплати за використання виключних або інших прав, або як комісійні за окремі послуги або за управління, або, за винятком банківських установ, як проценти за позику, надану головному офісу підприємства чи будь-якому з його інших підрозділів.

4. Якщо інформація, якою володіють компетентні органи, є недостатньою для того, щоб визначити прибуток, який належить постійному представництву підприємства, то ніщо в цій статті не впливає на застосування будь-якого закону цієї Держави, пов'язаного з визначенням обов'язкової сплати податків особи, застосовуючи свободу вибору або здійснення оцінки компетентним органом, який визначає, яке законодавство буде застосовуватись настільки, наскільки володіє інформацією компетентний орган, відповідно до положень цієї статті.

5. Настільки наскільки в Договірній Державі визначення прибутку, що приписується постійному представництву, на основі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства між його різними підрозділами, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 не перешкоджатиме цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого пропорційного розподілу, як це диктується практикою; прийнятий спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, щоб його результати відповідали принципам, які містяться в цій статті.

6. Ніякий прибуток не приписується постійному представництву на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

7. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що приписується постійному представництву, визначається щороку одним і тим самим методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

8. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не зачіпатимуться положеннями цієї статті.

Стаття 8

Морський та повітряний транспорт

1. Прибутки, одержані резидентом Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) дохід від здавання в оренду морських або повітряних суден без екіпажу; та

б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (у тому числі трейлерів і супутнього устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів,

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пункту 1 також застосовуються до частини прибутків від експлуатації морських або повітряних суден, отриманих підприємством Договірної Держави через участь у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві.

Стаття 9

Асоційовані підприємства

1. Якщо

а) підприємство Договірної Держави безпосередньо або опосередковано бере участь в управлінні, контролі або капіталі підприємства іншої Договірної Держави, або

б) одні й ті самі особи безпосередньо чи опосередковано беруть участь в управлінні, контролі, або капіталі підприємства Договірної Держави і підприємства іншої Договірної Держави

і в кожному випадку між двома підприємствами в їхніх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який за відсутності таких умов міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. Якщо Договірна Держава включає до прибутків підприємства цієї Держави і, відповідно, оподатковує прибутки, за якими підприємство іншої Договірної Держави було оподатковано в цій іншій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними

підприємствами, тоді ця інша Держава повинна зробити відповідну поправку в сумі податку, що стягується з цих прибутків, коли ця інша Держава вважає поправку обґрунтованою. Під час визначення такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Угоди, а компетентні органи Договірних Держав мають консультиватися один з одним у разі потреби.

Стаття 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа – фактичний власник дивідендів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо фактичним власником дивідендів є компанія (яка не є товариством), яка володіє безпосередньо принаймні 20 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди;

б) 15 відсотків від загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

Цей пункт не стосується оподаткування прибутку компанії, з якого виплачуються дивіденди.

3. Термін „дивіденди” у разі використання в цій статті означає дохід від акцій або інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому самому оподаткуванню, як дохід від акцій відповідно до законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа - фактичний власник дивідендів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з такими постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 15.

5. Якщо компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з іншої Договірної Держави, ця інша Держава не може стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї іншої Держави або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з постійним представництвом або постійною базою, розташованими в цій іншій Державі, або стягувати з нерозподіленого прибутку податки на нерозподілений прибуток, навіть

якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюється у такій іншій Державі.

Стаття 11

Проценти

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник процентів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми процентів.

3. Не зважаючи на положення пункту 2, Уряд Договірної Держави звільняється від оподаткування в іншій Договірній Державі стосовно процентів, отриманих Урядом від цієї іншої Держави.

4. Для цілей пункту 3, термін „Уряд”:

а) у випадку України означає Уряд України та включає:

(i) місцеві органи виконавчої влади влади;

(ii) органи, створені відповідно до закону, за умови, що компетентні органи влади Договірних Держав час від часу будуть обмінюватись списками таких органів;

(iii) Національний Банк України;

(iv) Державний Експортно-Імпортний Банк України;

(v) установи, діяльність яких повністю контролюється Урядом України, які можуть узгоджуватись час від часу між компетентними органами влади Договірних Держав.

б) у випадку Малайзії означає Уряд Малайзії та включає:

(i) Уряди штатів;

(ii) місцеві органи влади;

(iii) органи, створені відповідно до закону, за умови, що компетентні органи влади Договірних Держав будуть час від часу обмінюватись списками таких органів;

(iv) банк Негара Малайзії;

(v) Експортно-імпортний Банк Малайзії Берхад (ЕХІМ Банк);

(vi) установи, діяльність яких повністю контролюється Урядом Малайзії, які можуть узгоджуватись час від часу між компетентними органами влади Договірних Держав.

5. Термін „проценти” у разі використання в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, у тому числі премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань. Штрафні санкції за несвоєчасні платежі не вважаються процентами для цілей цієї статті.

6. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа - фактичний власник процентів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, справді пов'язана з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 15.

7. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво чи постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, за якою сплачуються проценти, і витрати зі сплати цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

8. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою - фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою іншою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою - фактичним власником процентів, за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

9. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі боргової вимоги, стосовно якої сплачуються проценти, було одержання переваг цієї статті шляхом такого створення або передачі.

Стаття 12

Роялті

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також бути оподатковані у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 8 відсотків від загальної суми роялті.

3. Термін „роялті” у разі використання в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як винагорода за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, в тому числі комп'ютерні програми, інші записи на носіях інформації, відео- або аудіо касети, кінематографічні фільми, та фільми або плівки, що використовуються для телебачення чи

радіомовлення, будь-яким патентом, торговою маркою, дизайном, або моделлю, планом, таємною формулою або процесом, або за користування чи надання права на користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію (ноу-хау), щодо промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа - фактичний власник роялті, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, справді пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 15, залежно від обставин.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати зі сплати цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою - фактичним власником роялті або між ними обома і будь-якою іншою особою сума роялті, яка стосується використання, права використання або інформації, у зв'язку з якими вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і особою - фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

7. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі прав, стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

Стаття 13

Винагорода за надання технічних послуг

1. Винагорода за надання технічних послуг, яка виникає у Договірній Державі та сплачується резиденту іншої Договірної Держави може бути оподаткована у цій іншій Державі.

2. Однак, така винагорода за надання технічних послуг може також бути оподаткована у Договірній Державі, в якій вона виникає, та відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник винагороди за надання технічних послуг є резидентом іншої Договірної Держави, то податок, який стягується таким чином, не повинен

перевищувати 8 відсотків від валової суми винагороди за надання технічних послуг.

3. Термін „винагорода за надання технічних послуг”, у разі використання в цій статті, означає платежі будь-якого виду будь-якій особі, окрім особи, яка наймає працівників, яка робить ці платежі, як відшкодування за надання будь-яких технічних, адміністративних або консультативних послуг.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа-фактичний власник винагород за надання технічних послуг, яка є резидентом Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникає винагорода за надання технічних послуг, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і винагорода за надання технічних послуг дійсно пов'язана з цим постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 та статті 15 залежно від обставин.

5. Вважається, що винагорода за надання технічних послуг виникає у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує винагороду за надання технічних послуг, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави, чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити винагороду за надання технічних послуг, і витрати по сплаті цієї винагороди за надання технічних послуг несе постійне представництво або постійна база, то вважається що така винагорода за надання технічних послуг виникає у Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою – фактичним власником або між ними обома і будь-якою іншою особою, сума винагород за надання технічних послуг, перевищує з будь-яких причин, суму, яка була б узгоджена між платником та особою-фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

Стаття 14

Доходи від відчуження майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, яке згадується у статті 6 і яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчуження акцій або долі участі в компанії, які отримують більше ніж 50 відсотків їхньої вартості безпосередньо або опосередковано від нерухомого майна, розташованого в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

3. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину майна постійного представництва компанії, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, що знаходиться в розпорядженні резидента Договірної Держави в іншій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

4. Доходи від відчуження морських або повітряних суден, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4, оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

Стаття 15

Незалежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статті 13 дохід, що одержується резидентом Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі крім наведених нижче випадків, коли такий дохід може також оподатковуватись в іншій Договірній Державі:

а) якщо він володіє постійною базою, що використовується ним в іншій Договірній Державі з метою здійснення своєї діяльності. У такому випадку, тільки та частина доходу, якого відноситься до цієї постійної бази, може оподатковуватись в цій іншій Договірній Державі; або

б) якщо його перебування в іншій Договірній Державі становить або перевищує у сукупності 183 дні у будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується протягом відповідного фінансового року. У такому випадку, тільки та частина доходу, яка отримується від його діяльності у цій іншій Державі, може бути оподаткована у цій іншій Державі.

2. Термін „професійні послуги” включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 16

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 17, 19, 20, 21 та 22 платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в іншій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, то

винагорода, одержана у зв'язку із цим, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в іншій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в іншій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується протягом відповідного фінансового року;

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом іншої Держави; та

с) витрати зі сплати винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в іншій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях, підприємством Договірної Держави, може бути оподатковано в цій Державі.

Стаття 17

Директорські гонорари

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

Стаття 18

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 15 і 16, дохід, що одержується резидентом Договірної Держави як артистом, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється в іншій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Якщо дохід від особистої діяльності, здійснюваної артистом або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому артисту чи спортсмену, а іншій особі, цей дохід може, незалежно від положень статей 7, 15 і 16, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність артиста чи спортсмена.

3. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються до винагород або прибутків, отриманих від діяльності, яка здійснюється в Договірній Державі, якщо візит до цієї Держави здійснюється в цілому або частково за рахунок державних коштів іншої Договірної Держави, адміністративно-територіальної одиниці, місцевого органу влади або органу, заснованого відповідно до закону. В такому випадку, винагорода або прибутки оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є артист або спортсмен.

Пенсії та ануїтети

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 20 пенсії та інші подібні винагороди та ануїтети, що сплачуються як відшкодування за роботу в минулому резиденту Договірної Держави, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Термін „ануїтет” означає встановлену суму, сплачувану періодично в установлений час фізичній особі протягом її життя або визначеного чи встановленого проміжку часу за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної та повної компенсації грошима або відповідно до вартості грошей.

Стаття 20

Державна служба

1. а) Заробітна плата, платня та інша подібна винагорода, інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевими органами влади або органом, заснованим відповідно до закону, будь-якій фізичній особі за послуги, надані для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці, або місцевого органу влади, або органу заснованому відповідно до закону, оподатковується тільки в цій Державі;

б) Однак, така заробітна плата, платня або інша подібна винагорода оподатковується тільки в іншій Договірній Державі, якщо послуги надаються у цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(i) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою надання послуг.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади, або органом, заснованим відповідно до закону, або із створених ними фондів фізичній особі за послуги, що надаються для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці, або місцевого органу влади, або органу, заснованому відповідно до закону оподатковується тільки в цій Державі;

б) Однак, така пенсія оподатковується тільки в іншій Договірній Державі, якщо фізична особа є її резидентом або національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 16, 17, 18 і 19 застосовуються до заробітної плати, платні та іншої подібної винагороди та пенсій стосовно послуг, що надаються у зв'язку зі здійсненням підприємницької діяльності Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади, або органом заснованим відповідно до закону.

Стаття 21

Студенти

Платежі, одержувані з метою оплати проживання, навчання або професійної підготовки студентом, стажистом або практикантом, який є чи був безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу резидентом

іншої Договірної Держави і перебуває в першій згаданій Державі виключно з метою навчання чи професійної підготовки, не оподатковуються в цій Державі за умови, що такі платежі здійснюються із джерел, які знаходяться за межами цієї Держави.

Стаття 22

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їхнього виникнення, про які не йде мова у попередніх статтях цієї Угоди, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги через розташовану в ній постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано дохід, справді пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14, залежно від обставин.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, види доходів резидента Договірної Держави, які не розглядаються в попередніх статтях цієї Угоди і які виникають в іншій Договірній Державі, можуть також бути оподатковані в цій іншій Державі.

Стаття 23

Усунення подвійного оподаткування

1. Усунення подвійного оподаткування відбувається у таких випадках:

(i) У випадку України:

а) коли резидент України отримує дохід, який відповідно до положень цієї Угоди, може бути оподаткований в Малайзії, Україна дозволяє як вирахування з податку на дохід цього резидента, суми, рівної податку на прибуток, сплаченого в Малайзії.

Проте, ці вирахування у будь-якому випадку не повинні перевищувати ту частину податку з доходу, розраховану до надання вирахування стосовно доходу, який може обкладатись податком в Малайзії; та

б) Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Угоди дохід, отриманий резидентом України звільнено від оподаткування в Україні, Україна може, проте, під час нарахування суми податку на залишок доходу такого резидента, взяти до уваги звільнений від податку дохід.

(ii) У випадку Малайзії:

Відповідно до законодавства Малайзії стосовно знижки у вигляді кредиту замість оподаткування в Малайзії податку, сплаченого в будь-якій іншій Державі, ніж Малайзія, український податок, сплачений відповідно до законодавства України та згідно з цією Угодою резидентом Малайзії стосовно доходу, одержаного з України, враховується у вигляді кредиту замість малайзійського податку, який сплачується залежно від такого доходу. Якщо такий дохід є дивідендами, які сплачуються компанією, яка є

резидентом України компанії, яка є резидентом Малайзії, і яка володіє не менше ніж 10 відсотків акцій компанії, якій виплачуються дивіденди, кредит береться з розрахунку українського податку, сплаченого цією компанією по відношенню до доходу, з якого сплачуються дивіденди. Проте, кредит не перевищуватиме тієї частини малайзійського податку, розрахованого до надання кредиту, який відноситься для такого виду доходу.

2. Для цілей підпункту 1(i) цієї статті, податок на прибуток, сплачений в Малайзії резидентом України вважатиметься таким, що включатиме будь-яку суму податку, яка була б сплачена як малайзійський податок для будь-якого року, але для звільнення або зменшення податку, для цього року або будь-якої частини в результаті застосування положень:

- а) Закону «Про податок на прибуток» 1967 року;
- б) Закону «Про стимулювання інвестування» 1986 року; та
- с) будь-яких інших положень, які потім можуть надавати звільнення або зменшення податку, які узгоджені компетентними органами Договірних Держав.

Тією мірою, якою таке звільнення або зменшення надається прибуткам від промислової, виробничої діяльності, сільського господарства, рибальства або туризму (у тому числі ресторанів та готелів), при умові, що діяльність здійснюється у Договірній Державі.

Положення цього пункту застосовуються лише протягом періоду дванадцяти років, починаючи з першого січня року, наступного за роком, в якому Угода набуває чинності. Цей період може бути подовжено за взаємною згодою компетентних органів влади.

Стаття 24

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не підлягають в іншій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню, або їм не пред'являють будь-яких пов'язаних із оподаткуванням вимог, які є іншими чи більш обтяжливими ніж оподаткування, або пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї іншої Держави за тих самих обставин, зокрема стосовно перебування є або можуть підлягати.

2. Оподаткування постійного підприємства, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Державі, не буде менш сприятливим у цій іншій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї іншої Держави, які здійснюють подібну діяльність у цій іншій Державі. Ці положення не будуть розтлумачені, як вимога Договірної Держави надавати резидентам іншої Договірної Держави будь-які особисті дозволи, пільги та зменшення для податкових цілей за рахунок громадського статусу або сімейної відповідальності, які надаються власним резидентам.

3. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється безпосередньо чи опосередковано одним або кількома резидентами іншої Договірної Держави, не підлягають в першій згаданій Державі будь-якому

оподаткуванню або їм не пред'являються будь-які пов'язані з оподаткуванням вимоги, які є іншими чи більш обтяжливими ніж оподаткування і пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

4. Положення цієї статті застосовуються до податків, які охоплюються цією Угодою.

Стаття 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо резидент Договірної Держави вважає, що в результаті дій однієї чи обох Договірних Держав вона піддається чи піддаватиметься оподаткуванню, яке не відповідає положенням цієї Угоди, вона може, незалежно від засобів правового захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, передати свою справу до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її справа підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Ця справа повинна бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, яке не відповідає положенням цієї Угоди.

2. Компетентний орган намагатиметься, якщо вважатиме заперечення обгрунтованим і якщо сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити справу за взаємною згодою з компетентним органом іншої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Угоді. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень у часі, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав намагатимуться вирішити за взаємною згодою будь-які суперечки або спірні питання щодо тлумачення або застосування Угоди. Вони можуть також консультиватися, з метою усунення подвійного оподаткування, у випадках, не передбачених цією Угодою.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть контактувати один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, яка є значимою для виконання положень цієї Конвенції або адміністрування чи виконання національних законів, що стосуються податків будь-якого виду та визначення, які стягуються від імені Договірних Держав або їхніх адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади тією мірою, якою оподаткування, згідно з такими законами, не суперечить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтями 1 та 2.

2. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою відповідно до пункту 1, вважається конфіденційною так само, як і інформація, одержана відповідно до національного законодавства цієї Держави, вона

може розкриватися тільки особам або органам влади (у тому числі судам і адміністративним органам), які займаються нарахуванням або збором, примусовим стягненням податків, зазначених у пункті 1, або судовим розслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно таких податків, або наглядом за вищенаведеним. Такі особи або органи використовують інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію під час відкритого судового засідання або в тексті судових рішень.

3. У жодному разі положення пунктів 1 та 2 не слід тлумачити як такі, що покладають на Договірні Держави зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству та адміністративній практиці однієї або іншої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в межах звичайного процесу адміністрування в одній або іншій Договірній Державі;

с) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам державної політики.

4. Якщо інформація запитується Договірною Державою відповідно до цієї статті, інша Договірна Держава для отримання інформації, стосовно якої здійснено запит, повинна застосувати всі свої заходи зі збору інформації навіть якщо ця інша Держава може не потребувати такої інформації для своїх власних податкових цілей. На зобов'язання, викладене у попередньому реченні, поширюються обмеження, зазначені у пункті 3, але у жодному разі такі обмеження не можуть тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовити у наданні інформації виключно на підставі того, що вона не має національного інтересу щодо такої інформації.

5. У жодному разі положення пункту 3 не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовляти у наданні інформації виключно на підставі того, що інформація належить банку, іншій фінансовій установі, призначеній особі (номінальному власнику) або особі, що діє як агент або довірена особа, або тому, що вона стосується майнових часток в особі.

Стаття 27

Співробітники дипломатичних представництв і консульських установ

Ніщо в цій Угоді не зачіпає податкових привілеїв співробітників дипломатичних представництв або консульських установ за загальними нормами міжнародного права чи положеннями спеціальних угод.

Стаття 28

Набрання чинності

Договірні Держави повинні письмово повідомити одна одну дипломатичними каналами про завершення всіх внутрішньодержавних процедур необхідних для набуття Угодою чинності. Ця Угода набуває

чинності з дати отримання останнього письмового повідомлення, і її положення застосовуються:

а) в Україні:

(i) стосовно податків, утриманих у джерела щодо сум, які виплачені на або після першого січня календарного року, що настає за роком набрання Угодою чинності;

(ii) стосовно інших податків, які стягуються під час податкового року, що починається на або після першого січня календарного року, що настає за роком набрання Угодою чинності;

б) в Малайзії:

(i) стосовно малайзійського податку, що підлягає стягненню кожного податкового року, що починається на або після першого січня календарного року, що настає за роком набрання Угодою чинності.

Стаття 29

Термін дії та припинення

Ця Угода укладається на невизначений строк, але будь-яка Договірна Держава може припинити дію цієї Угоди, шляхом направлення дипломатичними каналами письмового повідомлення про свій намір припинити її дію на або перед останнім днем червня будь-якого календарного року, що настає по закінченню п'яти років з дати набрання чинності цією Угодою.

У такому разі чинність Угоди буде припинено:

а) в Україні:

(i) стосовно податків, утриманих у джерела на або після першого січня календарного року, що настає за роком надання повідомлення про припинення дії;

(ii) стосовно інших податків за податковий рік, що починаються на або після першого січня календарного року, що настає за роком надання повідомлення про припинення дії;

б) в Малайзії:

(i) стосовно малайзійського податку, що підлягає стягненню кожного податкового року, що починається на або після першого січня календарного року, що настає за роком надання повідомлення про припинення дії.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, належним чином на те уповноважені їхніми відповідними Урядами, підписали цю Угоду.

Вчинено в м. Путраджая „4” серпня 2016 р. в двох примірниках, кожний українською, малайською та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей щодо тлумачення та застосування положень цієї Угоди переважну силу матиме текст, викладений англійською мовою.

За Уряд
України

За Уряд
Малайзії

**ПРОТОКОЛ
ДО УГОДИ
МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ
ТА
УРЯДОМ МАЛАЙЗІЇ
ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА
ЗАПОБІГАННЯ ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО
ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ**

Під час підписання Угоди між Урядом України та Урядом Малайзії про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи (що надалі іменується "Угода"), нижчепідписані погодились щодо таких положень, які є невід'ємною частиною цієї Угоди:

Стосовно статті 1:

У випадку Малайзії положення цієї Угоди не застосовуються до осіб, що здійснюють офшорну підприємницьку діяльність згідно Закону про оподаткування підприємницької діяльності в Лабуані від 1990. Термін «підприємницька діяльність в Лабуані» означає підприємницьку діяльність в Лабуані, як це визначено згідно підпункту 2(1) Закону про оподаткування підприємницької діяльності в Лабуані від 1990.

При умові, що положення цієї Угоди застосовуються до Лабуанівської компанії, яка здійснила безповоротний перехід на режим оподаткування згідно Закону про податок на дохід від 1967 року. Такий безповоротний перехід має бути підтверджений компетентним органом Малайзії.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, належним чином на те уповноважені їхніми відповідними Урядами, підписали цей Протокол.

Вчинено в м. Путраджая „4” серпня 2016 р. в двох примірниках, кожний українською, малайською та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей щодо тлумачення та застосування положень цього Протоколу переважну силу матиме текст, викладений англійською мовою.

За Уряд
України

За Уряд
Малайзії

